

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnilstvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 291.

V Ljubljani, v torek 21. decembra 1897.

Letnik XXV.

Shod katol. polit. društva.

(Dalje.)

Državni poslanec dr. Zitnik je govoril približno tako:

Slovenci in bodočnost! Toraj jaz naj prorokujem o prihodnji sreči in nesreči slovenskega naroda! Tega ne znam in ne morem. Toda zgodovina je učiteljica narodov; pogledimo nazaj, da moremo z neko gotovostjo zreti v bližnjo bodočnost. Zgodovina uči, da so se v političnih in socialnih viharjih ohranili tisti narodi, ki so zvesto čuvali in branili svoje idejale: vero v Boga, ljubezen do domovine in udanost do svojih legitimnih vladarjev. In te tri idejale gojil je naš narod slovenski od pamtiveka. To ga je ohranilo, to vzdržalo navzlic vsemu zatiranju in preganjanju.

Narod naš je vedni mučenec. S silo in zvijačo hoteli so mu pograbit rodno njegovo zemljo, na kateri biva že do trinajst sto let. Obsekali so nasprotiki slovensko lipo, a korenin jej niso izdrli, jedra ne usušili. Odtujiti so hoteli in poskušali slovenski narod katoliški veri; ponujali so mu v zlati skledi domačega govora tujo lečo, katero je bil skuhal Luter Martin. Odklonil je ta danajidski dar ter ostal zvest veri svojih pradedov. Pošiljali so mu tujih gospodarjev v dežel; tlačail jim je in robotal, toda ni ga strla tujčeva peta. Za slavo nemškega naroda so umirali tudi slovenski junaki na tujih bojiščih. V malti, katera drži in sklepa zgradbo nemškega carstva, je mnogo slovenske krvi. (Živahno odobranje.)

Ko je nemški naš sosed mirno oral svoje polje, moral je Slovenec s Hrvatoma dolga stoletja proti Turku stati na straži ter braniti svoj dom. In če je naš narod zaostal v obče v omiki za drugimi kulturnimi narodi, ni to njegova krivda. Najbolj nepošteno pa je, če nam Schönererji in Wolfi očitajo siromaštvo naše, katero so v prvi vrsti sami zakrivali. Mi se zahvalimo, odločno odklanjamo tako nemško kulturo, katero nam usiljujejo te vrste ljudje. (Dobro-klici.)

Prišla je narodna spomlad leta 1848, vzbudila se je iznova slovenska zavest, najboljši možje izmed naroda so se oglašali za njegove teptane pravice. Vekresali so ogenj, ki je plamtel v rodoljubnih srcih do najnovejših dnij. Toda solnce pravice ni prisijalo pred slovenski prag. Bili smo vedno zadnji v družini avstrijskih narodov, beračili smo za drobtine, katere so padale z bogato obložene tujčeve mize.

Vsem pa je še v živem spominu tridesetletna ustavna doba. Nemci se ponašajo s svojo ustavo, ki po obliki sicer prija očem, toda duh je, ki jo je uničil. In ta duh, ki je oživljal, bolje ostrupljal ustavno življenje, je izključno nemško-liberalni. Grof Beust je takoj začetkom ustave izdal parolo, da Slovane treba pritiskati ob steno. On je bil s svojimi vohuni, ki je iznašel prazno strašilo panslavizma.

Ko so bili v Silvestrovi noči leta 1867 proglašeni državni temeljni zakoni, ko so bila odprta vrata ponosne in vabljive palače z leskečim se napisom na pročelju „Avstrijska ustava“, drli so skupaj absolutisti in demokratje, liberalci in konservativci,

centralisti in federalisti, pristaši in zagovorniki nemške hegemonije in narodne enakopravnosti. Vsi so hoteli skozi vrata, kajti prostora je bilo dovolj v novi zgradbi. Toda nemški liberalci so se vstopili ob podbojih, dovolili vhod le centralistom, vse druge so potisnili pred vrata, katera so jim zaprli pred nosom. Na okna in line so postavili puške in topove, okoli trdnjave so napravili globoke rove. To je bilo nasilstvo takozvanih ustavovercev. Grof Taaffe nam je izrekel sodbo o njih, rekoč: Ti Nemci že od Metternichovih časov s policaji hodijo spat, s policaji vstajajo in pri vsaki priliki policijo kličejo na pomoč.

Nemški liberalci so bili neomejeni gospodarji v državi, vladala je nemško-liberalna ošabnost in brezozirnost, z nogami so ti mogotci teptali v ustavi zajamčene pravice nenemških narodov. Iskali in pospeševali so le svoje strankarske koristi na troške države in narodov slovanskih. V Avstriji naj bi vladal jedino le Nemec liberalnega kova, onkraj Litave pa Mažar; velika slovanska večina naj se pokori manjšini. Germanizacija je pri nas bujno cvetela v šoli, v uradu in vsem javnem življenju. Gradili so nemški most od Slezije preko Moravske, Dunaja, Štajerske in Kranjske do Trsta. Bili so za Avstrijo, za Slovane in posebe za Slovence prežalostni časi. Protislovanska, protiverska in protiljudska je bila vsa nemško-liberalna doba, ki še danes ni končana, še danes ne strta. Križ so vrgli iz šol ter odprli vse struge takozvane nemške kulture po slovanskih zemljah. Nasilstvo je vladalo povsod. Po Schmerlingovi volilni geometriji, s silo in zvijačo so Nemci dobili večino skoraj v vseh deželah, parlament je bilo torišče nemških liberalcev, borza židovskih spekulativov. In temu parlamentu se je morala klanjati vsaka vlada, ta parlament si je prisvojil celo pravice presvetle krone.

Židovski kapitalizem je izžemal ubogo ljudstvo, gosti roji brezdelavnih trotov so se pasli ob znoju in delu delavskih stanov. Še so v živem spominu ti žalostni časi, ko so slovenski poslanci tlačaili na Dunaju, poberkovali na nemški njivi, kot berači stali pred vratmi nemško-liberalne gospode. Zgrazati se moramo Slovenci ob spominu na ta polpretekli čas, na to dobo prokletstva v Avstriji . . .

Nemški liberalizem je s svojim časopisjem dušil v narodih vsa boljša in plemenitejša čuvstva, smešil in sramotil krščansko prepričanje in življenje. Vzgojil si je birokracijo, ki je do današnjega dne zvesto opravljala svoj posel pri državnem stroju po nemško-liberalnem poslovniku. To je bila in je država v državi . . .

Casopisje, parlamentarizem in birokracija so bili stebri nemško-liberalnega zistema, ki se je vzdržal tudi za grofa Taaffeja. Uradništvo s svojo volilno pravico je bilo odločilen političen faktor, na katerega je nemški liberalizem mogel tudi pod Taaffejem še vedno računati. Parlament, časopisje in birokracija niso bili pomočki državne uprave, temveč sredstva strankarske politike. In grof Taaffe je padel, ker je z volilno reformo hotel parlament preustrojiti, pomladiti, postaviti ga na širšo podlago. Uprl se mu je nemški liberalizem, boječ se za svoje mandate, za svojo bodočnost. Zmagala je strankarska korist nad državno in ljudsko.

V Windischgraetzovem koalicijskem ministerstvu se je nemški liberalizem še vedno vzdržal na nogah, dasi že starikav in metlav. Imel je še toliko moči in zaslombe, da je zopet preprečil volilno reformo. A ministerstvo je padlo ob celjskem vprašanju.

Ko je grof Badeni prevzel vodstvo avstrijske notranje politike ter izjavil v zbornici, da hoče voditi in ne kot medved na vrvi hoditi za nemško-liberalnimi vodniki, tedaj so se mnogi posmehovali njegovim besedam. Jedni niso vedeli, kam merijo te odločne besede; drugi so od pšice zadeti ponosno dvigali glave, češ, da Avstrija je in ostane nemška. Kot Kotoni so se nemški liberalci vstopili pred Badenija ter mu v togi ponujali „boj ali mir“.

Danes moremo pravičneje soditi Badenijevo politiko. Imel je dobre namene, a slabo taktiko. Hotel je polagoma uveljaviti vladarjevo željo, napraviti mir med avstrijskimi narodi, uživotvoriti narodno enakopravnost, resno pričeti s socialno reformo. Toda previsoko je cenil svoje moči, prenizko okameneli nemško-liberalni zistem, ki mu je delal ovire vedno in povsod.

Krščansko-socialno gibanje je rušilo okope liberalne trdnjave. Na Dunaju in okolici je dr. Lueger s svojimi pristaši zajel liberalni tabor. Povsod po deželah se je širila naravna socialna in politična reakcija proti židovsko-liberalni mōri. Vzbujal se je zopet pravi avstrijski, ljudski živelj, javno življenje je dobivalo krščanski značaj. Tu je bil trenotek, da bi bil grof Badeni zasukal državno ladijo po svežem vetru ter vrgel s krova vso staro nesnago in težo, pod katero je hropel in omagoval državni stroj. Zamudil je to priliko, vsled nemško-liberalnega pritiska od vseh strani dr. Luegerja ni priporočil v potrjenje dunajskim županom. Toda grof Badeni se je kmalu prepričal, da krščansko-socialno gibanje izvira iz ljudske duše in ima toliko stranskih pritokov, da ga nobena sila ne boče zajezila. Posledica je bila, da je dr. Luegerju dne 27. aprila 1896 odprl vrata na cesarski dvor. Ta dogodek je mejnik v najnovejši zgodovini avstrijske notranje politike. Naj danes sodi svet o dunajskem antisemitizmu kakorkoli, jaz sem še vedno prepričan, da ima navzlic navidezno sumljivim prikaznim zdravo jedro, krščanski, ljudski in avstrijski značaj.

Nemški liberalizem je grofu Badeniju sedaj napovedal boj do skrajnosti, zašumelo in zavihralo je v gozdu liberalnega časopisja. Volilno reformo je imel grof Badeni pod streho, pod kapom je stala preperela nemško-liberalna stranka. Da reši zadnje svoje postojanke, prelevila se je v nemško-napredno kliko ter iskala sladkim obrazom zaveznikov povsod, celo pri socialnih demokratih. Zadnje državno-zborske volitve so razbile močno liberalno falango, janičarski polk. Zgubila je tla med zavednim ljudstvom ter našla zavetje le v trgovinskih zbornicah in nekaterih mestih.

A klika ni še obupala, pričakovala je, da jo grof Badeni pokliče v parlamentarno večino. In ko sta izšli jezikovni naredbi za Češko in Moravsko, še vedno je liberalna klika prežala pred Badenijevimi vratmi.

Istina je in ostane, da jezikovni naredbi nista bili vzrok liberalni obstrukciji, kajti že pred objavo je

bila vsebina znana liberalnim voditeljem. Dr. Russ je že leta 1895 v deželnem zboru češkem naglašal potrebo, da so uradniki večji obema deželnima jezika, in dr. Fux je v moravskem deželnem zboru predlagal, naj se oba deželna jezika v srednjih šolah vpeljeta kot učna predmeta. Jezikovni naredbi sta torej le pretveza, prazen izgovor za vse surovosti, katere je ta stranka uganjala pod vodstvom političnega pustolovca Schönererja. (Živahno odobravanje.)

Zadnjih dogodkov ne bom omenjal, le toliko še pripomnim, da obžalujemo vsi, ker grof Badeni takoj ob sestanku državnega zbora ni pokazal železne roke. Z jedno nogo stal je na desnici, z drugo na levici. Taktična napaka je tudi bila, da ni najprvo izdal jezikovne naredbe za Moravsko ter jo izvršil, predno je poskusil na Češkem, v tej hudi luknji, od koder prihajajo nemško-liberalni in pruski viharji nad vso Avstrijo.

Na Moravskem je ključ do rešitve češkega vprašanja. Tu vlada četrtina požidovljenega nemškega prebivalstva nad tremi četrtinami slovanskega; tu so nemški otoh raztreseni med češkim narodom. „Incident in Seyllam, qui vult vitare Charybdim“, to velja v tem oziru tudi o grofu Badeniju, kateri pa je imel pri tem najboljši namen, namreč češke zastopnike pritegniti k večini in resnemu delu za državni in ljudski blagor.

Kaj sedaj? Odgovor na to vprašanje je kratek. Ne bodimo sicer preveliki optimisti, a tudi ne obupajmo. Bodimo pripravljeni na vse. Mi trpimo in morda bomo še trpeli v bližnji bodočnosti, kajti ni še popolnem strta nemška hegemonija, ponosno dviga vso svojo glavo v Avstriji. Toda zavest nas tolaži, da nismo osamljeni, temveč smo Slovenci, Hrvati in Malorusi v državnem zboru važen faktor, člen sedanje desnice, s katero mora računati vsaka vlada.

Srčna želja naša je, da ostane trdna in trajna slovanska vzajemnost, ki se je počela v drž. zboru in se širi od roda do roda v najnižje slojeve prebivalstva. Upamo tudi, da solidarna ostane z desnico nemška katoliško-ljudska stranka, ki je v zadnjem divjem boju navzlic surovim napadom neustrašeno vstrajala pod praporom „za resnico in pravico“. (Burno odobravanje.)

Znani češki rodoljub Fr. Palacky je pred 50 leti na slovanskem kongresu v Pragi rekel mej drugim: „Cesar naši očetje niso pričakovali, o čemer smo v mladosti le sladko sanjali in česar se pred meseci nismo upali izreči, to je danes dejstvo pred našimi očmi. Slovanski bratje od blizu in daleč so se zbrali v naši staroslavni Pragi kot velika družina, podali si roke ter obljubili večno bratovsko ljubezen“. Tedaj se je prikazala jutranja zarija, katero pa so kmalu zakrili temni oblaki, kajti tedaj je bil boj proti absolutizmu. A danes je boj vseh slovanskih narodov proti jednemu delu nemških zastopnikov, boj zatirane pravice proti predpravicam, enakopravnosti proti hegemoniji. Nemci so zmagovali, ker Slovani niso bili jedini. Mi zahtevamo pravico do življenja, do obstanka. Kdor ima le iskrico pravnega čuta, mora priznati, da noben narod ne more in ne sme manj zahtevati. A golega življenja na naši zemlji nam ne privoščijo nemški šoviniisti in avstrijski brezdomovinci. (Klici: Izdajice!) Mi ne iščemo pomoči zunaj države, sklicujemo se le na božje in državno pravo. Konečno mora zmagati pravična stvar.

V tem resnem času pa je nujna potreba, da ves slovenski narod stopi jedini in združen na bojišče proti skupnemu sovražniku na severu in jugu. Izdajica je naroda, kdor bi sedaj se bratil in družil z našimi neprijatelji, ki našo nejeдинost izrabljajo proti nam. (Burno odobravanje.) V tej nadi stopimo pomlajeni in poživljeni v novo leto, na staro delo: za vero, dom in cesarja. Če je istina, da je bila preteklost romanska, da je sedanost germanska, potem je prihodnost slovanska. Naj viharja moč razsaja, hraste cepi, skale taja, večna bo Slovencev čast. (Živahno odobravanje.) (Konec sledi.)

Shod v Logatcu.

(Izvirni dopis.)

„Slovensko katol. delavsko društvo“ je priredilo v nedeljo dne 19. t. m. ljudski shod v Gor. Logatcu. Ko je bil izvoljen predsednikom ondotni upravitelj č. gosp. Juvan, je državni poslanec č. gosp. dr. Krek poročal o delovanju državnega

zbora. Gosp. poslanec je z njemu lastno navduševalno besedo za krščanska načela pojasnoval vzroke sedanji ljudski propasti. Nemško-liberalni naš državni zbor v preteklih časih je koval postav, ki so ljudstvu bile v škodo. Sedanji državni zbor vsled nečuvence surovosti nemških in socialno-demokratskih poslancev tudi ni mogel nič koristnega ustvariti, ker se je preprečilo s surovo silo vsako zborovanje. Od naše strani je bilo stavljenih obilo koristnih predlogov, žal da se ni moglo o njih razpravljati. Liberalci rujejo proti veri in slovanstvu. Slovani so se vsled izgrede nemških kričarjev jeli zavedati skupnosti, in so se tudi vse slovanske stranke in nemški katoliki združili v tesno vez, da tako branijo pravico. Želeti je, da bi se tudi mi Slovenci v sedanjih hudih razmerah združili in se ne vezali s svojimi največjimi nasprotniki — liberalnimi Nemci. Ljudstvo naj bere dobre časopise, da si dobi pojmov za skupno našo stvar. Govorniku so zbrani poslušalci glasno pritrdjevali in koncu govora burno odobrvali.

Gosp. Jakopič, urednik „Glasnika“, govori potem o sleparski pridobitvi ogromnega premoženja kapitalistov-židov. Omenja Rotsilda in družih. Pozivlje navzoče, da se varujejo socialne demokracije, katera za ljudstvo nima zmožnosti kaj dobrega storiti. Priporoča naročitev „Glasnika“, ki bode po novem letu izhajal trikrat na mesec v povečani obliki, ter zakliče konečno zbranim poslušalcem, da naj se združijo pod praporom: „Vse za vero, dom, cesarja!“ Tudi temu govorniku so zborovalci navdušeno pritrdjevali.

Gostinčar govori in pojasnjuje, kako so socialni demokratje sami v sebi razdeljeni. Načelo mednarodnosti so vrgli v koš in so postali Nemci. Borili so se z Nemci zoper malo drobtino pravičnosti — zoper jezikovne naredbe. Vrgli so s svojo surovostjo predsednika državnega zbora raz njegov sedež, kar pomeni, da še to malo svobode, kolikor jo živimo v podobi naše ustave, teptajo z nogami. — Obžaluje dalje, da se del našega naroda zvezuje z Nemci, pozivlje zbrane navzoče, da protestirajo odločno proti temu, ker je to v sramoto slovenskega naroda. Vender jedenkrat so začeli tudi Slovani misliti na svoje narodno, versko in gospodarsko polje. Lep spomenik prihodnje vzajemnosti Slovanov je bil shod v Krakovu. Nobeden, kdor se čuti Slovenca, ne more biti socialni demokrat. — Konečno stavi dve resoluciji: v prvi izreka shod, da soglašajo z manifestom desnice in s sklepom krakovskega shoda, da se skliče v Avstriji vseslovanski shod. Druga zahteva spremembo volilnega reda za deželni zbor kranjski v smislu jednake in direktne volilne pravice. Resolucije so bile vsprejete jednoglasno in z navdušenjem.

G. Finžgar pojasnjuje razmerje železničarjev glede socialne demokracije. — Pripoveduje iz lastne skušnje, da socialna demokracija železničarjem ne bode nikdar pomagala. Opisuje dalje položaj železničarjev in pravi, da je potreba se združiti v krščanski socialni organizaciji in potem združeni po pošteni mirni poti iskati zboljšanja.

Burno odobravanje je sledilo lepim besedam.

Nato se je predsednik č. gosp. Juvan toplo zahvalil za vztrajnost zborovalcev in jih pozval zaklicati sv. Očetu in presvitlemu cesarju „Slava“, kar so zbrani navdušeno storili.

Zborovalcev je bilo vse natlačano in so zelo z zanimanjem poslušali in tudi vsprejeli govore posameznih govornikov. Pokazalo se je, da v Logatcu za socialno demokracijo ni tal, in to je dobro znamenje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. decembra.

Shod čeških zaupnikov. Minulo nedeljo se je na povabilo zbralo v praški staromestni zbornici lepo število čeških zaupnikov poslušat poročila svojih državnih poslancev ter sklepate o nadaljni taktiki mladočeškega kluba. Shodu, ki je trajal več ur, je predsedoval mesto obolelega načelnika Jande njegov tovariš posl. dr. Blažek, ki je v kratkih potezah narisal sedanji politični položaj. Glavno poročilo pa je bilo v rokah posl. dr. Herolda, ki je obširno opisoval sedanje parlamentarne razmere, taktično postopanje mladočeške stranke in splošen položaj, v katerem se sedaj nahajajo slovanski zastopniki v državnem zboru. Njegovemu poročilu je sledila dolgotrajna vseobča pohvala. Razprave se je nato vdeleževalo mnogo zaupnikov in državnih po-

slancev, na kar se je soglasno vsprejelo šest dobro utemeljenih resolucij. Glavne misli navedenih resolucij so naslednje: V prvi resoluciji se najprej dokazuje, da borba socialnih demokratov, nemških liberalcev in nacionalscev ni bila toliko naperjena proti vladi ali osebi bivšega ministerskega predsednika, marveč je bila tembolj borba za nadvlado združenih nemških strank nad Slovani. Boj je bil v prvi vrsti naperjen proti ravnopravnosti slovanskih narodov in ves krik in nečuvence rogoviljenje nemških kulturonošcev proti predsedstvu in ministerstvu je bilo le sredstvo v boju za neomejeno gospodstvo nemških kričarjev. Vsled tega izreka shod zaupnikov popolno priznanje svojim zastopnikom v državnem zboru, obsoja pa najstrožje surovo nasilje nemških strank, ki je strmoglavilo vlado, od katere je češki narod pričakoval precej pravičnosti. — Z vsprejemom druge resolucije odobravajo češki zaupniki združenje mladočeškega kluba z ostalimi strankami desnice kakor tudi vse njene postulate, ki temelje na narodni enakopravnosti in avtonomiji vseh v državnem zboru zastopanih kronovin, ter povsem soglašajo z desničino izjavo, katero je objavila povodom prekinjenja sedanje državnozbornske seje. Zaupniki pričakujejo, da bo desnica vedno ostala zvesta svojim načelom, izraženim v adresnem načrtu, ter se bo vedno solidarno potegovala za enakopravnost vseh avstrijskih narodov. — V nadaljni tretji resoluciji se izraža želja po konečnem sporazumljenju mej Čehi in Nemci, toda le na podlagi popolne enakopravnosti in le pod pogojem, ako se vsestransko in vestno varuje integriteta češkega kraljevstva kot zgodovinske in državne celote. Uvidevajo pa, da je sedanji trenutek popolno neprimeren za mirno in stvarno rešitev te prevažne zadeve. Konečno se v tej resoluciji najodločneje protestuje proti eventualni, kakoršni koli spremembi jezikovnih naredeb brez vednosti zastopnikov češkega naroda v škodo istega, ter se izjavlja, da bi tak korak našel najkrepkejši odpor ne samo od strani čeških poslancev, marveč tudi od celega, do skrajnosti razjarjenega češkega naroda. — Četrta resolucija govori o nakani čeških Nemcev glede razdelitve Češke po narodnosti. Izjavlja se, da taki razdelitvi nikdar ne bode pritrdil češki narod, ker uvidi v tem veliko nevarnost ne samo za bodočnost češkega naroda, marveč tudi za obstoj in nedotakljivost habsburške monarhije. — V peti resoluciji se najizrecneje zahteva od vlade, naj se deželni zborom čim preje da prilika, da v sedanjem kritičnem trenutku povzdignejo svoj glas, ker se to sedaj ne more zgoditi v dunajskem parlamentu. Konečno se pozivlja vlada, naj čim preje skliče deželni zbor k daljšemu zasedanju, da more rešiti svoje agende. V zadnji šesti resoluciji so pa češki zaupniki dali duška svoji ogorčenosti nad zadnjimi dogodki v Pragi. Najodločneje se zavrača poskus nemških krogov, ki skušajo zavrniti vso krivdo na češke sloje, zahteva se zadostnega varstva za češke manjšine ter odpravo nagle sodbe v Pragi. — Koncem shoda so se priredile voditeljem naroda navdušene ovacije ter se odpotale na predlog zaupnika Ebenhocha priznalne brzojavke grofu Badeniju, drž. zbornemu predsedstvu in vsem načelnikom desničarskih klubov. Shod se je izvršil povsem sijajno brez najmanjšega nemira ter popolnoma častno za bratski češki narod.

Sodba praških židov o zadnjih dogodkih. Skoro istodobno, kakor zaupniki češkega naroda, zborovali so tudi praški češki židje v dvorani produktne borze ter izražali svoje mnenje o zadnjih dogodkih v Pragi. Odsotni pa so bili češki židovski deželni odborniki in tudi mestni svetovalci, kar jih pripada stranki praških Abrahamovičev. Predložil in odobril se je oklic na židovsko prebivalstvo. V tem oklicu se kajpak dokazuje, da so vse nemire povzročili češki prebivalci pod naravnostnim pokroviteljstvom čeških državnih in deželnih poslancev, ki so baje skrivoma nahujskali češko prebivalstvo k upor in divjanju, v odločilnem trenutku pa so odnesli pete in mirno gledali počenjanje nebrzdanih množic. Da se pa še bolj pokaže „miroljubnost“ židovskega prebivalstva, se naštevajo razne „dobrote“, ki jih uživa češki narod ravno vsled prizadevanja židovskih voditeljev posebno v narodnem oziru v soli in uradu. Praški Abrahamoviči so res zviti kakor vsi židje. Kdo se ne smeje tem budalasto-predrznim trditvam. Ze vrabci na strehi čivkajo o želji židov po neomejenem gospodstvu ne samo v Avstriji, marveč po celi Evropi, ter vedo, da so vse naravnost nežidovske stranke le orodje čifutov, ki se skrivajo za

možni, ki se preslepljeni bore »za nemštvo in ljudski blagor«.

Položaj na Ogerskem. Maloštevilna, vendar pa izvrstno organizovana opozicija v ogerski poslanski zbornici provzroča Banffyjevi vladi precejšnje preglavice in prav nič bi se ne čudili, ko bi vodja sedanje politike nekega lepega dne pobral šila in kopita in se poslovil od ministerskega sedeža. Pridno se razgovarja te dni z vodjami raznih strank, katere zaklinja, naj mu vendar priskrbé vsestransko močno oporo v kritičnem položaju. Ministerski predsednik je sicer prepričan, da se mu njegova klika ne boče tako naglo izneverila, izvzemši morda par mož, katere so nemažarski volilci prisilili, da so dali vladnemu klubu slovo. Vendar pa ima kabinetni načelnik strah pred opozicijo, ne sicer radi števila glasov, kajti v tem oziru je vsekako v manjšini, pač pa opozicija lahko prepreči pravočasno rešitev vladne predloge. Mej tem ko ima stranka vladnih kimalcev le neznatno število mož, katere more z vspehom poslati v boj proti opoziciji, nastopajo člani poslednje drug za drugim na govorniški oder ter kolikor največ mogoče zavlačujejo razpravo, dosledno vedno povdarjajoč, da ne marajo ničesar čuti o kakem provizoriju, marveč zahtevajo, da postane Oggerska z novim letom popolno samostojna v gospodarskem oziru. Kako izvrstne bojovnike ima v svoji sredi opozicijska neodvisna stranka, razvidno je že iz tega, ker pošilja v boj v vsaki seji ravno toliko ali pa še več govornikov. Včerajšnji seji, ki je trajala izvanredno dolgo, se je potegoval za vlado hrvatski poslanec Gjuroković, ki je seveda povzdigoval v deveto nebo »korektno« postopanje Banffyjeve vlade ter se norčeval iz Košutovega predloga. Odgovoril mu je pristaš poslednjega Pichler, ki je zagovarjal samostojnost Oggerske in opisoval razmere v avstrijskem parlamentu ter izjavil, da je v takih razmerah nemogoče dognati definitivno pogodbo. — Za danes je še napovedana zborniška seja, akoravno so se delegati podali na Dunaj. Kako dolgo bo Banffy še poskušal svojo srečo, sedaj še ni znano širšim krogom.

Vstaja na Filipinih je udušena in vsled tega nepopisna radost v madridskih krogih. Dolgo časa so trajala pogajanja mej vstaskimi vodjami in zastopniki Španije. Prve je zastopal vodja Tagalcev Aguinaldo, vlado pa glavni governor na Filipinih, Primo di Rivera. Minuli teden se je pa konečno zadeva srečno dognala, vsaka stranka je nekoliko odjenjala od svojih prvotnih zahtev, in tako je glavni guverner lahko presenetil vlado v Madridu z brzogovornim poročilom o sklenjenem miru. Prvi božični praznik ostavi Aguinaldo s člani revolucijske vlade kolonijo ter se poda v Hongkong. Istodobno pa odlože orožje vsi vstaši ter se vdajo popolno v odločeno jim usodo. Čas je res, da se je končal nesrečni boj, ki je trajal od poletja 1896 in zahteval od Španije ogromnih denarnih in človeških žrtev. Pridobil je baje guverner vstaše s tem, da jim zagotovil najobsežnejšo spremembo ustavnih določb in pa bolj človeško postopanje v eventualni novi vojski.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. decembra.

(Shod katol. političnega društva) sklenil je minolo nedeljo soglasno nastopne resolucije: 1. Najodločneje obsojamo obstrukcijsko postopanje nemško-liberalne, nemško-nacionalne in socijalno-demokratske opozicije v državnem zboru in globoko obžalujemo, da se je na ta nečuten način redno delovanje državnega zbora za dalj časa preprečilo in pripravila pot absolutizmu. 2. Iznova poudarjamo, da vztrajamo pri zahtevah letošnjega vseslovenskega shoda v obče in pri načelih, izraženih v adresnem načrtu desnice; zlasti pa še izrekamo radostno priznanje nad manifestom zedinjene desnice. 3. Čestitamo vsem v njej združenim slovanskim poslancem, kakor tudi vsem vrlim zastopnikom nemške katoliške stranke na njih neustrašeni vztrajnosti in solidarnosti ter pričakujemo, da odločno in neizprosno branijo še dalje prapor kršč. pravičnosti in nar. ravnopravnosti. 4. Zato hvaležno priznavamo parlamentarno postopanje naših slovenskih državnih poslancev, kateri so brez vsacega ozira na velike težave vsled znanih domačih strankarskih razmer spoznali, kakor vsi drugi Slovani, to, kar zapoveduje krščanstvo, državni interes in korist slovenskega ljudstva. — Izreka se želja, da se v bodoče tudi v deželnem zboru kranjskem v tem smislu postopa.

(Stolni prošt goriški in kapitularni vikarij monsignor Jordan) se je včeraj poklonil novoimеноvanemu knezonadškofu goriškemu dr. Jakobu Missii.

(Delo za slogo.) Naši državni poslanci so krepko zastavili svoje delo za slogo, katera je Slovincem, zlasti v sedanjih kritičnih razmerah v državi, neobhodno potrebna. Omenjali smo že, da sta v tem smislu govorila na shodu poslanca dr. Susteršič in dr. Zitnik, kakor tudi posl. Povše v svojem sklepem govoru na shodu. V istem smislu je govoril tudi zadnji nedeljo poslanec dr. Krek v Logatcu. V enakem smislu za slogo slovanstva se glase tudi resolucije zaupnikov češkega naroda, v katerih se posebno pozdravlja zadnji manifest desnice, ki mej drugim, kakor znano, odločno povdarja krščansko stališče desnice. To je za nekdanje Mladočehe velepomembno ter kaže, kako da se Čehi resno pripravljajo za združeno delo. — Da besede naših poslancev niso bile samo besede, kaže to, da je poslanec dr. Susteršič razposlal pisma vsem slovenskim državnim poslancem iz Kranjske, s kojimi jih vabi na dan 27. decembra t. l. na posvet, kaj storiti državnim poslancem, da ugledajo pot za slogo mej Slovinci v kranjski kronovini.

(Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko) ima v sredo 22. dec. ob dveh popoldne sejo z nastopnim dnevnim redom: Citanje zapisnika zadnje seje. Naznanila predsedstva. Poročilo o prošnji za dovolitev semnjev v Semiču. Poročilo o obrtnih pravicah urarjev. Zborniški proračun za l. 1898. Poročilo o zvišanju sejmskih pristojbin v Metliki. Poročilo o obrtnih pravicah trgovine z lesom. Podelitev jubilejskih ustanov onemoglim obrtnikom. Poročilo o tržnih dneh v Novem mestu in Kandiji. Poročilo o tarifi za javno tehniko v Lescah. Poročilo o sejmškem redu v Novem mestu.

(„Glasbene Matic“) javna dražba za preostale dobitke nadaljevala se boče jutri ob 3. uri popoldne v društveni hiši.

(Zahvala.) Podpisani voditelj dijaške kuhinje v Novem Mestu izreka najtoplejšo zahvalo slavni „Glasbeni Matici“ v Ljubljani, da je privolila svojim učiteljem koncertovati v Novem Mestu, slavni čitalnici novomeški, da je dala 12. t. m. za koncert svoje prostore; zahvaljuje nadalje blagorodne gospode K. Hoffmeister, H. Junek in E. Vedral za umetniško dovršeno koncertovanje, blagor. gospo Jak. Žitekovo in g. Fr. Grajlanda za krasno petje, g. Ign. Hladnika za mojstersko spremljevanje na glasovirju, zlasti gospoda tajnika dr. E. Volčiča, ki se je največ trudil, da se je sploh vršil koncert v blagi namen, ter slednjič p. n. slavno občinstvo, ki je z obilnim posetom pripomoglo do velike svote čistega dobička — 68 gl. — katera se je poklonila tukajšnji dijaški kuhinji.

Novo Mesto, 17. decembra 1897.

Dr. Jos. Marinko.

(Nesreča.) Dne 16. t. m. postavljaj je kajzar Valentin Mercina iz Zgornjega Kašlja kozolec pri posestniku Janez Gradišek-u. Pri tem pomagalo mu je več ljudi. Ko je bil popoldne okoli druge ure kozolec že skoraj postavljen in so ljudje ravno še streho postavljali, podrl se je nakrat ves kozolec na kup in pri tem bil je posestnik France Flešar iz Zaloga, ki je pri delu tudi pomagal, tako nesrečno zadet, da je na mestu mrtve obležal. Sodnijski pregled vršil se je na licu mesta.

(Hujskanje se nadaljuje!) Iz Celovca, 19. dec. Nemško-nacionalnim neporednežem v Beljaku nikakor ni po volji, da je ljubljanski župan gosp. Iv. Hribar tako jasno in brez ovinkov okreal obstrukcioniste in zlasti širokoumni Beljačanom primerno pojasnil stališče. Zvijajo se in otepajo na vse strani, da je kar veselje! Nacionaleci zato kličejo na pomoč židovsko „N. Fr. Pr.“; prav ta jim mora pomagati dognati dokaz, kako „hud“ je ljubljanski župan! A samo govorjenje jim je še premalo, hočejo tudi dejanj in sicer s pravim pravcatim — bojkotom Ljubljane. Le tresite se Ljubljančanje! — Kakor znano, se je lani na skupnem zboru avstrijskih ognjegasnih društev v Celovcu sklenilo, naj se prihodnji zbor vrši v Ljubljani. To hočejo sedaj preprečiti beljaške „Kärntner Nachrichten“ in to naj je kazen za to, da Ljubljana ni v obstrukcionističnem taboru ter ima tamošnji mestni zbor svoje lastno, dobro utemeljeno prepričanje. Omenjeni listič udriha po „minderwertiger Nation“ ter pravi, da iz Beljaka nihče ne pojde v Ljubljano „um sich mit dem

slovenischen Pöbel zu schlagen“ itd. ter pozivlja Nemce, naj se nobeden ne udeleži ognjegasnega shoda v Ljubljani! No, prav zanesljivo upamo, da Ljubljančani pretrpite tudi to „nesrečo“, saj je bil „facit“ zadnjega shoda v Celovcu samo ta, da je mestni zbor imel čast, plačati prav znaten — deficit!

(Iz Celovca.) dne 19. decembra. Poseben užitek se pripravlja Celovčanom za jutri zvečer. Veliki obstrukcionist Dobernik poroča svojim volilcem o delovanju t. j. razsajanju in pretepanju v državnem zboru. Kar bo govoril, vemo že danes, saj so isto govorili že — drugi boljši poslanci in prežvekovali nemško-nacionalni listi. — Državni in dež. poslanec Hinterhuber se je odpovedal poslanstvu za državni kakor za deželni zbor in drugim častnim službam. Povod temu je izid pravde z inženirjem Čebulom. Tega je tožil zbog razžaljenja časti, ker je Čebul ob času volitev po listih dolžil Hinterhuberja, da je on v zvezi z akcijskimi družbami, torej nesposoben za ljudskega zastopnika. Porotniki so oprostili Čebula in vsled tega je storil Hinterhuber oni korak. Izid pravde, ki je tu vzbudila veliko senzacijo, je voda na nemškonacionalni mlin in pomeni, rekel bi, nov poraz stare liberalne stranke. Stari liberalci, kateri so se le z žrtvami ohranili na političnem poprišču, napraviti morajo polagoma prostor nacionalnim mladičem. Tak je tok časa na Koroškem. Hinterhuber je zastopal v državnem zboru trgovinsko zbornico, v deželnem zboru pa veliko posestvo.

Društva.

(Slovensko planinsko društvo) priredi v četrtek dne 23. t. m. društveni zabavni večer, pri katerem bo društveni odbornik gospod profesor Macher predaval: „Črtice iz boke kotorske“. — Mladi odsek amator fotografov napravil bo razstavo po odsekih članov izvršenih planinskih slik, katere so po mnenju veščakov vsekako povoljno izvršene. Ker je tudi slavni „Planinski kvartet“ obljubil sodelovati in nas s petjem razveseljevati, opravičeno upamo na mnogo udeležbo in prijetno zabavo. Večer se vrši v čitalniški kavarni Narodnega doma, pričetek ob 8. uri zvečer. — Člani, njih obitelji in prijatelji se uljudno vabijo.

(Narodna čitalnica v Ptuiju) priredi na Silvestrov večer društveni večer s sledečim vsporedom: 1. Gledališka igra: „Blaznica v I. nadstropju. 2. Saljivi prizor. 3. Tombola. 4. Prosta zabava. Začetek točno ob 8. uri. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 21. dec. Češki deželni maršal knez Lobkovic biva na Dunaju zaradi razmer v deželnem zboru. Nemci se baje kujajo priti v deželni zbor, češ, da nimajo zadostne varnosti v Pragi. Knez Lobkovic je v ime večine češkega zbora vlado zagotovil, popolno normalnih razmer v Pragi. Vlada bo v bližnjem zasedanju češkega deželnega zbora poskusila doseči poravnavo mej Čehi in Nemci, o kateri pa že sedaj nemško-nacionalni listi poročajo, da bo brezvspešna.

Dunaj, 21. decembra. Deželni zbori se sklicujejo nekateri koncem decembra, drugi začetkom januarja. Dotični patenti se objavijo še pred Božičem.

Praga, 21. dec. Vsi listi so bili včeraj konfiskovani, ker so objavili resolucije shoda čeških zaupnikov.

Praga, 21. decembra. Polagoma se je pomirila razburjenost. Govori se, da se odpravijo vojaške patrolje po dnevu. Praški nemški listi s posebno radostjo poročajo, da so nemški trgovci zopet razobesili svoje nemške napise in se je s tem pokazala važnost in veljava ter naravno pravo nemškega jezika v trgovinskem prometu v Pragi.

Budimpešta, 21. decembra. Oggerska neodvisna stranka je neki voljna glasovati za Banffyjevo predlogo, ako dobi zagotovilo, da se ustanovi samostojna banka in uredi samostojno carinsko ozemlje.

Budapešta, 21. dec. Finančni odsek je po daljši razpravi vsprejel proračun naučnega ministerstva.

Berolin, 21. decembra. Soproga državnega kancelerja kneza Hohenlohe je umrla danes za plućnico.

Petrograd, 21. decembra. Vse javno časopisje se peča z najnovejšim korakom

Rusije, ki je odposlala v pristanišče Artur tri vojne ladije. Največja nevolja se radi tega zrcali iz nemških listov, ki zatrjujejo, da se s tem činom kratijo pravice nemškega cesarstva v inozemlju, mej tem ko kitajska vlada popolno odobrava ta korak, dobro vedoč, da se izvrši ta akcija v korist Kitajske. Japonci so tudi nekoliko vznemirjeni.

Pariz, 21. decembra. Ministerski svet je pooblastil ministerskega predsednika Meline, da sme predložiti zbornici dvamesečni budgetni provizorij.

Rim, 21. decembra. Ministerski predsednik je naznanil zbornici sastavo novega kabineta in predstavil posamne ministre. Poslanci Colombo, Sonnino in Guillotti so pobijali finančno in afriško politiko novega kabineta ter predlagali, naj se mu izrazi nezaupanje. Rudini je pripoznal, da sme izreči kabinetu nezaupanje, vendar meni, da bi se volilci ne strinjali v tem s parlamentom. Minister pravi, da je čisto strankarsko ministerstvo nemogoče in se je torej moral ozirati na prejšnjo večino. Pri glasovanju je padel Colombov predlog z 200 proti 184 glasovom, deset poslancev se je vzdržalo glasovanja.

Carigrad, 21. dec. Minule dni se je opetovano sešel ministerski svet ter se je razpravljalo o podrobnostih glede izvršitve posamnih določb mirovne pogodbe. Včeraj se odšlo v domovino 200 grških vjetnikov.

Umrli so:

18. decembra. Elizabeta Križnar, gostija, 62 let, Florjanske ulice 21, vsled raka. — Ulrika Salmič, delavca hči, 16 mesecev, Cesta na loko 2, otrpnenje možgan.

19. decembra. Franc Kočevar pl. Kondenheim, dežel. sodišča predsednik, 64 let, Vegove ulice 2, razširjenje srca. — Marija Križaj, gostija, 81 let, Žabjak 4, ostarelost. — Uršula Rozman, delavca žena 55 let, Tržaška cesta 28, vsled raka. — Karol Planinšek, trgovca sin, 3 leta, Mestni trg 18, meningitis.

V bolnišnici:

12. decembra. Jernej Kastelic, kajzar, 50 let, Dysenterie. — France Podlipec, gostač, 60 let, Emphysema pulm. — 18. decembra. Jera Lotrič, delavka, 69 let, plućnica. — Alojzij Sevshek, izdelovalec mlinskih kamnov, 58 let, jetika. — 19. decembra. Ivan Židan, posestnika sin, 1 leto, eczema universale.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
20	9. zvečer	741.4	0.8	sl. szah.	oblačno	
21	7. jutraj 2. popol.	743.4 743.3	-3.5 0.8	sr. svzh. sl. svzh.	sk. jasno jasno	0.0

Srednja včerašnja temperatura 0.1°, za 2.2° nad normalom.

Oblastveno dovoljena popolna razprodaja

elegantnih predmetov primernih za božična in novoletna darila.

Cene so neverjetno nizke. 822 17

FR. STAMPFEL v Ljubljani, Tonhalle.

Kinč in okraski za božična drevesa.

Svečice za božična drevesa.

Kovana stojala za božična drevesa, gld. 1.40 in višje.

Igrače — božična darila.

Dobitki za tombolo in strelske družbe.

Vs-ga na izbiro po najnižjih cenah priporoča

spoštovanjem 829 5-4

Ivan Kordik,

zaloga galanterijskega blaga in igrač,
Prešernove (Slonove) ulice št. 10—14.

Valentin Mazgon,
pozamentirar v Ljubljani,

priporoča se čast. duhovščini in cerkvenim predstojnikom v najnatančnejše izdelovanje 846 3-2

pozamentrijskih del,

kot: oofe in franže za bandera, burze-žnore, oingule, oofe za lestence, ter sploh vsa v to stroko spadajoča dela izdelujem po najnižjih cenah.

Domače ročno in trpežno delo.

Dovoljujem si tudi opomniti, da sem se preselil na Mestni trg št. 24, III. nadstr.

Svoji k svojim!

Podpisani priporoča velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu

čebelno-voščene sveče

za cerkev, procesije in pogrebe,

gospodom trgovcem 838 10-3

voščene zvitke in mēd

za prodajo v škatljah po 15, 20, 40 kg težkih prav po ceni. — Za čebelarje

izvrstni garantirani pitaneč

v škatljah po 5 kg, à kg 50 in 60 kr., škatlja 30 kr., pošilja se po pošti proti povzetju ali predplačilu.

Dobiva se mēd v satovji in pitaneč v škatljah po 20—40 kg prav po ceni.

Za birmo, Božič, Miklavža itd. prodaja raznovrstno medenino na debelo in drobno.

Zaloga in prodaja

brinja in brinjevca

liter gld. 1.20, mēdēno žganje liter 1 gld., vse je lastni izdelek.

Kupuje tudi vsaki čas mēd v panjih, sodčih, kakor tudi vosek in suho satovje po kolikor mogoče visoki ceni.

Za obila naročila se toplo priporoča in zagotavlja točno in pošteno postrežbo

Oreslav Dolencec

svečar in leetar, trgovina z medom i voskom, Ljubljana, Wolfve ulice 10.

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrška obstoji od l. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najfinjšega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev. 674 60

Št. 41.688.

Vabilo.

840 3—3

Vse mnogo let oproščajo se blagotvoritelji častitanja ob novem letu in ob godovih s tem, da si jemljejo oprostne listke na korist mestnemu ubožnemu zakladu.

Na to hvalevredno navado usoja se mestni magistrat tudi letos slavno občinstvo opozarjati z dostavkom, da sta razpečevanje oprostnih listkov drage volje prevzela gg. trgovca **Karol Karinger** na Mestnem trgu št. 8 in **Albert Schaffer** na Kongresnem trgu št. 7.

Vrhu tega bode v smislu obstoječega ukrepa občinskega sveta raznašal mestni uradni sluga tudi letos oprostne listke po hišah.

Za vsak oprostni listek, bodisi za novo leto, ali za god, je, kakor doslej, položiti **petdeset krajcarjev** (1 krono) in na vpisovalni pōli poleg imena pristaviti tudi število vzetih listkov.

Velikodušnosti niso stavljene meje.

Pisemnim pošiljateljv bodi pridejan tudi razločni naslov pošiljatelja.

Imena blagotvoriteljev se bodo sproti razglašala po novinah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dnē 6. decembra 1897.

Naznanilo.

Ljubljanska brivska zadruga usoja si nazniniti vsem častitim gostom, da je v svoji zadnji seji jednoglasno sklenila, da se s **1. januarjem 1898. l.** v vseh ljubljanskih brivnicah opustē popolnoma naročninski listki.

Sprejme se namesto listkov le v

mesečni abonement.

Nadalje naznanja se tudi vsem častitim gospodom gostom, da bodo odslej nadalje vsako leto, in sicer na **sveti dan in veliko-nočno nedeljo** vse brivnice **ves dan zaprte.**

Častiti gostje naj blagovolē ta ukrep na znanje vzeti.

Ljubljanska brivska zadruga.

848 2—1

Dunajska borza.

Dnē 21. decembra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 05 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 05 "
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 45 "
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 " 65 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 70 "
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 " 55 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	943 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	350 " 20 "
London vista	120 " 10 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 " — "
20 mark	11 " 79 "
20 frankov (napoleonor)	9 " 53 "
Italijanski bankovci	45 " 55 "
C. kr. cekini	5 " 70 "

Dnē 20. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " — "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 " 25 "
Dunavske vravnave srečke 5%	129 " — "
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107 " 50 "
Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 20 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 40 "
Prioritetne obveznice državne železnice	225 " 50 "
" " južne železnice 3%	183 " 35 "
" " južne železnice 5%	125 " — "
" " dolenskih železnic 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	200 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 " 15 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	74 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 " — "
Ljubljanske srečke	23 " 25 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	160 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3415 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	416 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	77 " 25 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	99 " — "
Montanska družba avstr. plan.	131 " 25 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	167 " 25 "
Papirnih rubljev 100	127 " 37 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svēti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.